

دفاع از
PDF Compressor Free Version
کشور فقط
موشک نیست

دوشنبه ۲۷ مهر ۱۴۰۵ / ۸ جمادی الاول ۱۴۴۸ هـ. ق / 19 October 2026 / شماره ۷۳۳۳ / سال بیست و نهم

یادداشت

از فرانسه تا ایران

نسیبه پیرایش

ناآرامی‌هایی که از اواسط سپتامبر در دبیرستانی واقع در حومه جنوب شرقی پاریس آغاز شد، اکنون به گسترده‌ترین شکل خود رسیده است؛ شعله‌های اعتراض نه تنها تمام فرانسه را در بر گرفته، بلکه در حال سرایت به سایر کشورهای اروپایی است.

این اعتراضات که در ابتدا با هدف مخالفت دانش‌آموزان و معلمان با کمبود شدید پرسنل و وخامت شرایط آموزشی شکل گرفت، به سرعت از مرزهای مدرسه فراتر رفت. تا آغاز اکتبر، حدود یک سوم دبیرستان‌های فرانسه با اختلال در فعالیت‌های آموزشی یا تعطیلی‌های پیشگیرانه مواجه شدند. از آن زمان تا کنون، والدین، دانشجویان و فعالان اتحادیه‌های کارگری نیز به این جنبش پیوسته‌اند و تظاهرات در تمامی شهرهای بزرگ فرانسه جریان دارد.

واکنش دولت به این موج، سرکوب شدید بود. مسدود کردن مدارس که گاه با ایجاد سنگرهای آتشین همراه می‌شد، با صف‌آرایی نیروهای زره‌پوش پلیس و بازداشت‌های گسترده پاسخ داده شد. تا هفته دوم اکتبر، نزدیک به هفت هزار نفر بازداشت شده‌اند که نکته تکان‌دهنده این است که ۸۶ درصد آن‌ها زیر سن قانونی بوده‌اند؛ رقمی که حتی از مجموع بازداشت‌شدگان در ده ماه اعتراض‌های جنبش «جلیقه‌زدها» نیز فراتر رفته است.

سباستین لکورنو، نخست‌وزیر فرانسه، اعلام کرد که تنها در دو روز شنبه و یکشنبه، حدود ۱۲۰۰ نفر بازداشت شده‌اند. برای یک شهروند ایرانی، این صحنه‌ها بسیار آشناست. ماجرای که با اعتراض به کمبود معلم و فرسودگی ساختمان‌های آموزشی آغاز شد، حالا به بحران افزایش هزینه‌های زندگی و افت کیفیت خدمات عمومی در فرانسه تبدیل شده است. خیابان‌ها و مراکز رسمی و اداری به آتش کشیده می‌شوند، فروشگاه‌ها غارت می‌شوند و بانک‌ها آسیب می‌بینند. پلیس با خشونت سرکوب می‌کند و معترضان پشت میله‌های بازداشتگاه هستند. در نهایت، ماجرا به رقابت‌های سیاسی و انتخابات تقلیل می‌یابد.

در این میان اما سوالات فراوانی ذهن شهروند ایرانی را مشغول کرده است: چرا رسانه‌ها این هیاهو را بازتاب نمی‌دهند؟ چرا کارشناسان تحلیل‌های بی‌وقفه ارائه نمی‌کنند؟ چرا ارکان حکومت زیر سوال نمی‌روند؟ چرا از ابزار نفرت‌پراکنی استفاده نمی‌شود؟ چرا سلب‌ریتی‌ها به میدان نمی‌آیند و هنجارشکنی نمی‌کنند؟ و مهم‌تر از همه، چرا در این میان هیچ اپوزیسیونی، از هیچ قدرت نظامی نمی‌خواهد که به فرانسه حمله کنند؟ و همه، تنها منتظرند تا دولت، اوضاع را به روال معمول بازگرداند؟ شاید پاسخ به این پرسش‌ها، بتواند به روشن‌تر شدن مسیر آینده‌ی ایران کمک کند. پرسش‌هایی که امروز، پاسخ دادن به آنها برای هر ایرانی ضرورت دارد.

اولین خط و نشان وزیر دفاع جدید برای دشمنان

مذاکره با حفظ اصول و ارزش‌ها

* عاطفه پیرایش دانشجوی دکتری فلسفه

داخلی موی دماغتان نمی‌شوند و مانند مائو می‌توانید با خشونت و استبداد بر مردم حکومت کنید، بدون اینکه نیازی باشد به کسی جواب پس بدهید. دقیقاً به همان شکلی که نظام در سال ۹۸ مردم معترض به افزایش قیمت بنزین را به نام اغتشاش‌گر سرکوب کرد و ظریف به عنوان وزیر امور خارجه‌ی ایران در مصاحبه با رسانه‌ای خارجی مدعی شد که حکومت ایران هیچ کسی را نکشته است.

این در حالی است که تندروها خود واقعیت سرکوب خشونت‌آمیز معترضان را می‌پذیرفتند و صرفاً به توجیه آن به عنوان شیوه‌ی نظام برای مقابله با آشوب قناعت می‌کردند، همان موضعی که امروز نیز در قبال معترضان اتخاذ می‌کنند. وقتی به رویکرد اصلاح طلبان مشهور در قبال جنگ و صلح

نگاهی می‌اندازیم، این دسته نگران سرنوشت نظام و آسیبی هستند که جنگ بر اقتدار نظام وارد می‌کند چون به این نتیجه رسیده‌اند که نظام تاب و توان جنگی دیگر را ندارد و در نهایت شرایط سیاسی، اقتصادی و جایگاه دیپلماتیک ایران در منطقه ممکن است به سقوط آن منجر شود و از این رو، به تصمیم‌گیرندگان کشور توصیه می‌کنند که با امریکا مذاکره کنند و از برخی خط‌قرمزهای خود دست بکشند.

چنین رویکردی نشان می‌دهد که در نظر برخی از سیاستمداران ایرانی منافع ملت ایران و منافع نظام قابل جمع نیست. با این حال، تاکید می‌کنند که بر خلاف رویکرد جبهه‌ی تندرو، منافع اصول‌گرایان و اصلاح طلبان به یکدیگر گره خورده است.

اما در ایران امروز مسئله‌ی امریکا دیگر صرفاً مسئله‌ی مقابله با تهدیدات خارجی نیست و به موضوع کشمکش‌های سیاسی داخلی در نبرد برای تصاحب قدرت تبدیل شده است. در نظر اصلاح طلبانی چون ظریف، شرایط امروز اقتضا می‌کند که دو جناح سیاسی موجود در ایران، موقتاً دست از رقابت بکشند، با یکدیگر متحد شوند و راه چاره‌ای برای گذر از بحران فعلی بیابند. واقعیت این است که هر دو دسته منافع سیاسی خود را در اولویت قرار داده‌اند.

معنویت و خودسازی پایه عزت ارتش است

نماینده ولی‌فقیه در آذربایجان شرقی، معنویت، اخلاص و خودسازی مستمر را از ارکان عزت ارتش دانست و بر پرهیز کارکنان عقیدتی سیاسی از امتیازخواهی تأکید کرد.

حجت‌الاسلام والمسلمین احمد مطهری‌اصل در دیدار با جمعی از فرماندهان، رؤسا و کارکنان عقیدتی سیاسی یگان‌های ارتش مستقر در آذربایجان شرقی، با اشاره به سالروز تأسیس سازمان عقیدتی سیاسی ارتش جمهوری اسلامی ایران، نقش این مجموعه را در تقویت باورهای دینی، ارتقای روحیه انقلابی و انسجام نیروهای ارتش مهم ارزیابی کرد.

وی اظهار کرد: در آن مقطع، ارتش با توطئه‌های ضدانقلاب برای انحلال و مشکلات ناشی از گسست ساختار فرماندهی رژیم سابق مواجه بود. در چنین شرایطی، فرمان امام خمینی (ره) برای تشکیل سازمان عقیدتی سیاسی و فعالیت نیروهای متعهد، زمینه‌ساز تحولی در ابعاد معنوی، عبادی و معرفتی ارتش شد.

امام جمعه تبریز با بیان اینکه تقویت باورهای دینی در رده‌های مختلف ارتش، از سربازان وظیفه تا فرماندهان ارشد، به احیای روحیه انقلابی نیروها کمک کرد، به نقش این مجموعه در دوران دفاع مقدس نیز اشاره کرد.